

Classic Poetry Series

Peter Faber
- poems -

Publication Date:
2012

Publisher:
Poemhunter.com - The World's Poetry Archive

Peter Faber(1810-1877)

Peter Christian Frederik Faber (1810–1877) was a Danish telegraphy pioneer. In Denmark, he is remembered first and foremost for his songwriting. Faber was also an amateur photographer and is credited with the oldest photograph on record in Denmark.

Den Tappre Landsoldat

Dengang jeg drog afsted,
Dengang jeg drog afsted,
Min Pige vilde med,
Ja min Pige vilde med.
Det kan du ei min Ven!
Jeg gaaer i Krigen hen,
Og hvis jeg ikke falder, kommer jeg nok hjem igjen.
Ja var der ingen Fare, saa blev jeg her hos dig,
Men alle Danmarks Piger de stole nu paa mig.
Og derfor vil jeg slaaes som tapper Landsoldat.
Hurra, Hurra, Hurra!

Min Fader og min Moer,
Min Fader og min Moer
De sagde disse ord,
Ja de sagde disse Ord:
Naar dem vi stole paa
I Krigen monne gaae,
Hvem skal saa pløie Markerne og hvem skal Græsset slaae.
Ja det er netop derfor vi Alle maae afsted,
For ellers kommer Tydsken og hjælper os dermed.
Og derfor vil jeg slaaes som tapper Landsoldat.
Hurra, Hurra, Hurra.

Naar Tydsken kommer her,
Naar Tydsken kommer her,
Beklager jeg Enhver,
Ja beklager jeg enhver.
Til Peer og til Poul
Han siger »Du bis faul«,
Og skjælder man ham ud paa Dansk, saa siger han: »Hols Maul«.
For Folk, som taler alle Sprog, er det nu lige fedt,
Men Fanden heller inte for den, der kun kan eet;
Og derfor vil jeg slaaes som tapper Landsoldat.
Hurra, Hurra, Hurra.

Om Dannebrog jeg veed,
Om Dannebrog jeg veed,
Det faldt fra Himlen ned,

Ja det faldt fra Himlen ned.
Det flagrer i vor Havn,
Og fra Soldatens Favn,
Og ingen anden Fane har som den sit eget Navn.
Og den har Tydsken haanet og traadt den under Fod;
Nei dertil er vor Fane for gammel og for god.
Og derfor vil jeg slaaes som tapper Landsoldat.
Hurra, Hurra, Hurra.

Vi byde Fjenden Trods,
Vi byde Fjenden Trods,
Naar Kongen er med os,
Ja naar Kongen er med os.
Med draget Sværd han staaer,
Han snakker ei, men slaaer,
Saa dansk som han var ingen Konge her i mange Aar.
De lade, som de troer, at han inte meer er fri,
Og selv vil de dog ha' ham i det tydske Slaverie.
See derfor vil jeg slaaes som tapper Landsoldat.
Hurra, Hurra, Hurra.

For Pigen og vort Land,
For Pigen og vort Land
Vi kjæmpe alle Mand,
Ja vi kjæmpe alle Mand.
Og vee det udsle Drog,
Der elsker ei sit Sprog
Og ei vil offre Liv og Blod for gamle Dannebrog.
Men kommer jeg ei hjem til min gamle Faer og Moer,
Kong Fredrik vil trøste dem med disse hersens Ord:
Sit Løfte har han holdt, den tappre Landsoldat,
Hurra, Hurra, Hurra.

Peter Faber

Dengang Jeg Var En Lille

Dengang jeg var en lille,
en lille bitte én,
jeg gerne fange ville
hver fugl, der sad på gren,
og dem, der havde stemme,
jeg gemte i et bur,
men buret hang der hjemme
på bedstefaders ur,
men buret hang der hjemme
på bedstefaders ur.

Næst fuglene i buret,
der sang som til en fest,
næst kukkeren i uret
jeg syntes, jeg sang bedst.
Jeg var så vel til mode
alt ved min egen røst,
jeg troede, at der boede
en sangfugl i mit bryst,
jeg troede, at der boede
en sangfugl i mit bryst.

Men kukkeren fik nykker,
den gav ej flere kvæk,
og buret gik i stykker,
og fuglene fløj væk.
Hvor skal jeg vished finde,
thi selv jeg ved det ej,
om den, der sad herinde,
er fløjet samme vej,
om den, der sad herinde,
er fløjet samme vej!

Peter Faber

Højt Fra Træets Grønne Top

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen
spillemand, spil lystigt op
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min
ikke rør ved den rosin!
Først skal træet vises
siden skal det spises.

Se, børnlil, nu går det godt
I forstår at trave,
lad den lille Signe blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet!

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger
hvergang han den kommer nær
vil han ikke længere.
Hvad du ønsker, skal du få
når jeg blot kan stole på
at du ej vil tromme
før min sang er omme.

Anna, hun har ingen ro
før hun får sin pakke
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du blir mig altfor dyr
men da du så propert syr
sparer vi det atter,
ikke sandt, min datter?

Denne fane ny og god
giver jeg til Henrik.
Du er stærk og du har mod

du skal være fændrik.
Hvor han svinger fanen kækt
Børn, I skylder ham respekt
vid, det er en ære,
Dannebrog at bære.

O, hvor er den blød og rar
sikken dejlig hue!
Den skal sikre bedstefar
imod frost og snue.
Lotte, hun kan være stolt
tænk jer, hun har garnet holdt!
Det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke.

Børn, nu er jeg bleven træt
og I får ej mere.
Moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

Peter Faber

I Går Jeg Fik Min Trøje

I går jeg fik min trøje,
og straks jeg trak den på,
den strålte for mit øje,
da jeg i spejlet så.
Tornystren har jeg prøvet,
den trykker mig så småt,
men når jeg først er øvet,
så bliver det nok godt.
Min sabel den er sleben,
jeg ved, den er krabat,
jeg ved, hvad jeg er bleven,
nu er jeg først soldat.
Tra, la, tralalala,
tralala, trala, tralalalala,
tra, la, tralalala,
trala, trala, tralalala.

Men skal jeg fjenden møde
og lide kuld' og tørst
og døje ussel føde,
så vil jeg leve først.
Ej leve, som jeg plejer,
thi det er alt for hårdt,
nej alting, hvad jeg ejer,
jeg sætter på eet kort.
O havde jeg mig bare
en rigtig kammerat,
så skulle fanden spare,
nu er man jo soldat.
Tra, la, tralalala,
tralala, trala, tralalalala,
tra, la, tralalala,
trala, trala, tralalala.

Med faner skibet smykkes
mens dampen gør alarm,
der farvnes og der trykkes,
højt slår soldatens barm.
En pige står der henne

så ene mellem træer,
hun tør ham ikke kende,
hun tør ej komme nær.
Men om han ser den pige,
og barmen blir ham trang,
se det kan ingen sige,
man hører kun hans sang.
Tra, la, tralalala,
tralala, trala, tralalalala,
tra, la, tralalala,
trala, trala, tralalala.

Peter Faber

Julestemning

Peter Faber

Juletræet

Peter Faber

Sangfuglene

Peter Faber